

Sygn. akt II CSK 513/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa L. S.
przeciwko M. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża pozwanej kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 grudnia 2016 r. naruszenie art. 405, 409, 65 i 471 k.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadniła oczywistą jej zasadnością ze względu oczywiście bezzasadne zastosowanie przez Sąd Apelacyjny przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze kasacyjnej przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Sąd Apelacyjny ustalił, że do bezpodstawnego wzbogacenia kosztem powoda doszło poza stosunkiem zobowiązaniowym, a nie ma przeszkód do dochodzenia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia wobec osoby pozostającej poza istniejącym stosunkiem zobowiązaniowym (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r., V CSK 169/09, i 6 listopada 2015 r., II CSK 870/14).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

I.n